

РЕШЕНИЕ

№ 22143

гр. София, 04.11.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, X КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 20.09.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Весела Цанкова

**ЧЛЕНОВЕ: Калинка Илиева
Слава Гьошева**

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Мария Малинова, като разгледа дело номер **5990** по описа за **2024** година докладвано от съдия Слава Гьошева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба от „Топлофикация София“ ЕАД, ЕИК[ЕИК], представлявано от А. А. в качеството му на Изпълнителен директор и И. И. Е.-Председател на Управителния Съвет, чрез процесуалният представител- главен юрисконсулт Б. А., с адрес: [населено място], [улица], срещу Решение № 1322/15.03.2024 г. на Софийски районен съд (СРС), 13 с-в, с което на основание чл. 63, ал. 7, т. 4 от ЗАНН е изменена наложената имуществена санкция с наказателно постановление (НП) № 0030207/17.07.2023 г., издадено от председателя на Комисия за защита на потребителите /КЗП/, в частта с която е намалено наложеното административно наказание „имуществена санкция“ от 12 500 лв. до сумата от 4 000 лв., за нарушение на чл. 68в, вр. чл. 68г, ал. 1 от ЗЗП.

Решението се обжалва, като неправилно и незаконосъобразно, постановено в противоречие с материалния закон и поради допуснати съществени процесуални нарушения. Подробни съображения в тази насока са изложени в депозираната жалба. От съда се иска да отмени оспорения съдебен акт, като постанови нов, с който да отмени издаденото наказателно постановление. В съдебно заседание касаторът, редовно уведомен, се представлява от адв. И., който поддържа касационната жалба и

моли съда да постанови съдебен акт, с който да отмени решението на СРС и издаденото НП. Претендира сторените по делото разноски.

Ответникът – Председателят на Комисия за защита на потребителите /КЗП/, редовно уведомен, не изпраща представител.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена се представлява от прокурор М.. По същество излага становище за неоснователност на касационната жалба, и моли съда да потвърди решението на Софийски районен съд като правилно.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, X-ти касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 АПК, приема следното от фактическа и правна страна.

Касационната жалба като подадена от надлежна страна, срещу подлежащ на обжалване съдебен акт, при наличие на правен интерес и в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК за процесуално допустима.

При извършената служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 от АПК и въз основа на фактите, установени от първоинстанционния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав, намира решението за валидно, допустимо и правилно, издадено в съответствие с материалния закон.

Установява се, че със съдебно решение по НАХД № 14334/2023 г. СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, 13-ти състав е ИЗМЕНИЛ НП № 003027/17.07.2023 г., издадено от председателя на Комисия за защита на потребителите /КЗП/, с което на основание чл. 210а, от ЗЗП в частта, в която на жалбоподателя е наложено административно наказание „имуществена санкция” в размер на 12 500.00 лв., като е намалил размера на същото на 4 000.00 лв. и е потвърдил НП в останалата част относно извършеното нарушение на чл. 68в, вр. чл.68г, ал. 1 от ЗЗП.

От фактическа страна СРС е установил, че през 2022 г. е подадена жалба от потребител на услугите на „Топлофикация София“ ЕАД, в която се твърди че неправомерно посочена отстъпка в програмата „Търговска отстъпка“ не му е била начислявана. Вследствие на което, от страна на КЗП е изискано становище от „Топлофикация София“ ЕАД, като са предприети действия за начисляване на полагащите се отстъпки за всички заплатени в срок месечни фактури от потребителя за периода м.11.2017 г.- 11.2022 г., като е извършено прихващане с дължими от него суми за месец декември 2022 г. Пред СРС, изложената фактическа обстановка се установява и потвърждава от дадените от свидетелката Т. В. и приобщените по реда на чл. 283 от НПК писмени доказателства и доказателствени средства, които се кредитират изцяло от съда.

В тази връзка на „Топлофикация София“ ЕАД, е съставен АУАН № 003027/05.05.2023 г., който му бил връчен на същата дата. С издадения АУАН нарушението е квалифицирано като такова по чл. 68в, вр. чл. 68г, ал. 1 от ЗЗП.

Въз основа на съставения АУАН е издаденото НП № 003027/17.07.2023 г., с което на „Топлофикация София“ ЕАД за нарушение на чл. 68в, вр. чл. 68г, ал. 1 от ЗЗП е наложено административно наказание „имуществена санкция” в размер на 12 500.00 лв. на основание чл. 210а от Закона за защита на потребителите.

Фактическата обстановка, възприета от районния съд и подкрепяща се от събраните по делото доказателства, се споделя от настоящата инстанция и същата намира за ненужно да преповтаря. Районният съд е обсъдил подробно приложените по делото писмени доказателства и събраните в хода на процеса гласни такива, като с оглед на тях не е констатирал допуснати съществени процесуални нарушения, които да са

основание за отмяна на НП.

При тази фактическа обстановка, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, настоящия състав на Административен съд София – град приема от правна страна следното:

Касационната жалба е допустима, като постъпила в законоустановения срок, подадена от лице – страна в производството и против акт, подлежащ на касационно оспорване.

Разгледана по същество жалбата е частично основателна.

При извършената служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 от АПК и въз основа на фактите, установени от първоинстанционния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав, намира решението за валидно и допустимо, доколкото същото е постановено по депозирана в срок жалба срещу НП № 003027/17.07.2023 г.

Районният съд е изпълнил задължението си да събере всички относими, допустими и необходими доказателства за установяване на релевантните по делото факти. От правна страна, СРС е приел, че при съставянето на АУАН и издаването на НП не са допуснати съществени процесуални нарушения. Счел е при преценка на събраните по делото писмени и гласни доказателства, че административнонаказващия орган, правилно е приложил закона, поради което е изменил НП относно размера на наложеното административно наказание „имуществена санкция” и потвърдил обжалваното НП в останалата му част.

Пред настоящата касационна инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по отношение на посочените касационни основания по смисъла на чл. 219, ал. 1 от АПК.

В хода на съдебното производство не са допуснати нарушения на процесуалните правила, които да са ограничили правото на защита на касатора и да са препятствали възможността му адекватно да я организира. От страна на въззивния съд е проведено съдебно следствие, в хода на което е извършено пълно изследване на всички факти и обстоятелства, които са от значение за правилното изясняване на случая. Спазен е двугодишният срок от извършване на административното нарушение, визиран в чл. 34 от ЗАНН за съставяне на АУАН. Нарушенията са описани ясно, точно и конкретно.

Настоящият касационен състав сподел мотивите на СРС, че издаденият АУАН и наказателно постановление съдържат изискуемите реквизити и отговарят на изискванията на чл. 42 и 57 от ЗАНН.

Правилен е изводът на СРС, че нарушението на разпоредбата на чл. 68в, вр. чл. 68г, ал. 1 от ЗЗП е доказано по несъмнен начин, както и участието на нарушителя в него и неговата вина. Предоставяне на отстъпка от „Топлофикация София“ ЕАД по програмата „Лоялен клиент“ за заплащащите в определен срок сметките си потребители, безспорно представлява търговска практика по смисъла на закона.

В конкретния случай извършеното нарушение е съставомерно по чл. 68в, вр. чл. 68г, ал. 1 от Закона за защита на потребителите, който предвижда имуществена санкция, съгласно редакцията и към датата на извършеното нарушение, в размер от 2 000 до 50 000 лв. за едноличните търговци и юридическите лица. С императивната разпоредба на чл. 68в от ЗЗП законодателят въвежда забрана за извършване на нелоялните търговски практики. Легалната дефиниция на нелоялна търговска практика е дадена в разпоредбата на чл. 68г, ал. 1 от с.з., съгласно която „търговска практика от страна на търговец към потребител е нелоялна, ако противоречи на изискването за добросъвестност и професионална компетентност и ако променя или е възможно да промени съществено икономическото поведение на средния потребител, когато засяга

или към когото е насочена, или на средния член от групата потребители, когато търговската практика е насочена към определена група потребители“. Средният потребител е този, който е относително осведомен и в разумни граници наблюдателен и съобразителен, съгласно константната практика на СЕС. Съществено изменение на икономическото поведение на потребителите е използването на търговска практика, която намалява значително способността на потребителя да вземе информирано решение, което води до вземане на търговско решение, което потребителят не би взел без използването на тази търговска практика /§ 13, т. 25 от ДР на ЗЗП/. По този начин се променя или е възможно да се промени съществено свободата на избор или поведението на средния потребител по отношение на стоката/услугата, което води или може да доведе до вземането на търговско решение, което средният потребител не би взел без използването на процесната търговска практика.

Не е налице маловажен случай. Критериите за маловажност на случая следва да се преценят през призмата на вредните последици, конкретните обстоятелства и степента на обществена опасност, поради което разпоредбата на чл. 28 от ЗАНН не може да намери приложение на хипотезата на маловажен случай на административното нарушение.

С оглед изложеното и вземайки предвид тежестта на нарушението, вземайки предвид времетраенето на извършването му и степента, в която са засегнати икономическите интереси на потребителя, като в случая е прието, че не е голяма, доколкото се касае за не твърде значителна сума неколккратно по-малка от една минимална работна заплата за периода, както и за постигане целите на административните наказания, визирани в разпоредбата на чл. 27 от ЗАНН, на касатора следва да бъде определен размер на наложеното наказание в минималния предвиден от законодателя в нормата на чл. 210а от ЗЗП, а именно 2 000 лева.

Обжалваното съдебно решение следва да бъде отменено, а вместо него постановено друго, с което да се измени размера на наложената имуществена санкция, като същият се намали от 4 000 лева на 2 000 лева.

Настоящият състав приема, че не е налице основание за отправяне на преюдициално запитване на Съда на Европейския съюз по формулирания от касатора въпрос. Значението и смисълът на разпоредбите, чието тълкуване се иска, са достатъчно ясни и прецизни, че не будят никакво съмнение по приложението им у решаващия състав на касационната инстанция по смисъла на чл.629, ал.3 ГПК.

При този изход на спора разноски не следва да се присъждат, тъй като не са претендирани от ответника.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2, предл. първо АПК, Административен съд София-град, X-ти касационен състав,

Р Е Ш И:

ИЗМЕНЯ Решение № 1322 от 15.03.2024 г. на СРС, Наказателно отделение, 13-ти състав, постановено по НАХД № 14334/2024 г. по описа на СРС, в това число за разноските, като ВМЕСТО ТОВА:

ИЗМЕНЯ наказателно постановление /НП/ № 0030207/17.07.2023 г., издадено от издадено от председателя на Комисия за защита на потребителите /КЗП/, с което на „Топлофикация София“ ЕАД за нарушение по чл. 68в, вр. чл. 68г, ал. 1 от ЗЗП на основание чл. 210а от ЗЗП е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 12 500 лева, като НАМАЛЯВА наложената на имуществена санкция от 12500 /дванадесет хиляди и петстотин / лева на 2 000 /две хиляди/ лева.

ОТХВЪРЛЯ искането за отправяне на преюдициално запитване по мотиви, изложени в настоящото решение.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл. 223 от АПК и не подлежи на обжалване и протест.